

To: (10)(2e) (10)(2e) @minvws.nl; (10)(2e) (10)(2e) @minvws.nl
Cc: (10)(2e) (10)(2e) @minvws.nl; (10)(2e) (10)(2e) @minvws.nl
From: (10)(2e)
Sent: Thur 6/11/2020 8:21:44 AM
Subject: FW: Hoe te interpreteren art. 2.2 i.v.m. 1,5 m. afstand?
Received: Thur 6/11/2020 8:21:44 AM
[Noodverordening 29 mei.pdf](#)

Ha (10)(2e) en (10)(2e),

Bereiden jullie een reactie voor?

Groeten (10)(2e)

Verzonden met BlackBerry Work
 (www.blackberry.com)

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@kansplus.nl>
Datum: woensdag 10 jun. 2020 6:42 PM
Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>, (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>, (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Onderwerp: Hoe te interpreteren art. 2.2 i.v.m. 1,5 m. afstand?

Dag allen,

Er is veel te doen rondom de 1,5 m afstand. Er gebeuren echt hele schrijnede zaken omdat kinderen, volwassen gehandicapten, van begeleiders, leerkrachten niet in de buurt mogen komen, dat niet begrijpen en daarom niet naar school, dagbesteding of instelling mogen. In de modelverordening (ik heb er velen bestudeerd maar ze zijn bijna allemaal hetzelfde) staat letterlijk:

Artikel 2.2 Verbod niet in acht nemen veilige afstand

1. Het is verboden zich in de publieke ruimte te bevinden zonder tot een andere persoon een afstand te houden van ten minste 1,5 meter.
2. Het verbod, bedoeld in het vorige lid, is niet van toepassing:
 - a. op personen die een gezamenlijk huishouden vormen;
 - b. als het de afstand tot kinderen tot en met 12 jaar betreft;
 - c. bij de uitoefening van contactberoepen;
 - d. op een persoon met een handicap en diens begeleiders;
 - e. op personen van 13 tot en met 18 jaar die georganiseerd en begeleid door sportverenigingen of professionals buiten sporten en bewegen.
3. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, is in de uitvoering van jeugdhulp niet van toepassing op kwetsbare jongeren in de leeftijd van 13 tot en met 18 jaar onderling en op kwetsbare jongeren en jeugdhulpverleners onderling.

Zorginstellingen, scholen en dagcentra benoemen dat hun locatie geen publieke ruimte zou zijn. En hoe zit dat met het woonhuis (zorginstelling) waar 8 bewoners wonen). Velen zijn niet in staat om de 1,5 te bewaren, anderen worden helemaal wild als iemand anders in hun 1,5 meter area komt en gaat smijten met spullen enz. Gevolg; extra kalmeringspillen. En wie zijn begeleiders? Als een ouder zijn kind meeneemt, is hij op dat moment dan niet de begeleider van zijn kind?

Dagbesteding wordt niet opgestart omdat cliënten de 1,5 m. niet kunnen bewaren richting mede-clieënten. Dit gaat echt helemaal verkeerd. Er zijn zorgorganisaties die die bewoners al maanden isoleren op hun eigen kamer omdat ze de 1,5 niet in acht kunnen nemen. Cliënten die verschoond moeten worden, mogen niet naar school, want dan zijn er meer dan 3 contactmomenten nodig (iemand is niet zindelijk, kan niet zelf eten en drinken). Kunnen jullie mij de weg wijzen hoe we hier iets aan kunnen doen? Ik heb echt tal van zeer schrijnede voorbeelden. Met de handleiding van de VGN kun je mijn ogen alle kanten uit, maar niet het herstarten van zorg zodat ouders weer rust krijgen.

Ik weet dat er ook zorginstellingen zijn waar wel uit alle macht geprobeerd wordt weer op te starten, maar we krijgen veel geluiden van ouders die kinderen op school, zorg op school (ambulant begeleider mag niet komen werken, dus kind kan niet naar school),

enz. Zie bijgevoegd artikeltje

Help!!

2 STAD & REGIO

BOEFJES

Stiefmoeder
aangeklaagd
na worsteling

De gemoederen lopen hoog op in de Utrechtse woning van een Bulgaars-Nederlands gezin. In september 2019. Een vrouw krijgt het aan de stok met haar, naar eigen zeggen, behoorlijk opstandige, jongvolwassen stiefzoon. Er ontstaat een worsteling waarbij beide partijen op de grond vallen: de schouder van de zoon schiet uit de kom. Deze wil een schadevergoeding zien: maar liefst ééntje van 30.000 euro. De jongen was destijds minderjarig.

De zware jongens halen de voorpagina's, de boefjes niet. Emma Thies doet elke week verslag van een doodnormale rechtszaak.

toek haar woorden vertaalt. Die opmerking van haar stiefzoon gaat de vrouw te ver. Na een kort gevecht vallen de twee en raakt de zoon geblesseerd. Doordat zijn schouder uit de kom raakte, kan de zoon niet meer kickboksen, loopt bij een psycholoog en is hij vanuit Utrecht terugverhuisd naar Turkije. Haar partner, de vader van de jongen, wordt opgevoerd als getuige. „Mijn zoon wilde weer bij ons wonen, maar niet als mijn vrouw er ook woonde”, zegt hij in gebrekkig Nederlands. Zijn stiefmoeder had inmiddels zijn intrek genomen in het, van oorsprong, ouderlijk huis. „Hij wilde bij ons komen wonen, maar niet met haar.” Er klinkt wanhoop – en ergens ook wat schaamte – door in de stem van de man. „Normaal luisterde mijn zoon altijd naar ons, maar sinds een tijdje niet meer”, stamelt hij. Politieagenten beschrijven in het dossier inderdaad dat de zoon dwingend overkwam en alles behalve emotioneel. „Mijn zoon is zo veranderd, zo was hij nooit.” Het gezin lijkt verdeeld in twee kampen: de vader staat recht in het midden.

„Het is geen makkelijke jongen, dat lees ik”, erkent de rechter. „Maar het gaat hier ook om een kind dat letsel heeft opgelopen en dat mag niet gebeuren.” De stief-

Joints

Bij een controle op de Gerswinlaan in Utrecht heeft de politie gistermiddag in een auto een kleine drieduizend kant-en-klaar joints gevonden, verpakt in zakjes. De bestuurder zit vast. Hij viel de agenten op, omdat hij achter het stuur niet handvrij bleef. De herkomst van de softdrugs wordt nog onderzocht.

Autobrand

Een auto die geparkeerd stond op de Sainsdreef in de Utrechtse wijk Overvecht is maandagnacht door brand verwoest. De politie gaat uit van opzet. De auto stond niet ver van het winkelcentrum Overvecht. De brand werd door een passant ontdekt. De brandweer kon de auto niet meer redden.

Terrassen

Een mobiele bar met terras in het groen of op een braakliggend terrein. In Utrecht is dat mogelijk deze zomer. Een meerderheid van de ra-

Ouders boe
Reinaerde
dichte dag

Utrechtse Petra de Groot kan er kort over zijn. Als dit nog lang duurt, valt ze om. Ze is aan het einde van haar Latijn. Alle rek is eruit. „De zorg voor een ernstig gehandicapt kind trekt alle energie uit je weg.”

Maarten Venderbosch
Utrecht

Ze is de moeder van een zoon van 18, maar wat zorg en aandacht betreft is hij een kind van 2. Toen het coronavirus er nog niet was, ging hij vijf dagen per week naar Oikos in Overvecht, een kinderdagcentrum van zorginstelling Reinaerde. Daarna brak een wekenlange, voor haar slopende periode aan van thuiszitten, afwachten en proberen tien ballen tegelijk in de lucht te houden. „Ik ben ook nog eens kostenwinner. Het is loodzwaar.”

Ouders van ernstig gehandicapte kinderen, zoals Petra de Groot, voelen zich een vergeten groep. Om hen heen start de wereld voorzichtig weer op. Maar voor hen lijkt er nog weinig te veranderen. „De dagbesteding is mondjesmaat open voor een beperkt aantal kinderen. Halen en brengen moeten we nog steeds zelf. De naschoolse opvang blijft dicht. Reinaerde begint ook nog niet met logeerweekenden. Als straks onze kinderen weer terecht kunnen, blijven wij thuis achter met een burnout”, zegt een ouder in Nieuwegein.

Sandra Uijterwaal uit Schalkwijk heeft ook een ernstig gehandicapte, volwassen zoon, Daan. Hem wekenlang thuis verzorgen, zegt ze, heeft haar gezin flink uitgeput. „Hij is totaal uit zijn ritme en verveelt zich. Hij maakt zijn ongenoegen kenbaar door veel geluid te maken. Hij heeft twee zussen van wie er één examen heeft gedaan. Ik ben heel wat keren een eindje gaan rijden met Daan, zodat het even stil was in huis. Daan krijgt vijf keer per

dag sondevoeding. Mijn neef neemt dat op zich, zodat ik twee paar dagen kan werken. Ik zie mijn welp op.”

Daan gaat inmiddels twee dagen naar De Weteringh dagbesteding van Reinaerde in Houten. Zijn moeder: „Het doet hem haalt en brengt, maar niet. Ook weer zelf rijden, een hoop extra stress met zich. Maar onze grootste frustratie is dat we niet weten wat we verwachten. Hoe lang moet dit nog volhouden? Ons wo-

“**We hebben niks om ons aan vast te houden en dreigen ondertussen om te vallen**”

–Moeder van Daan

uit Reinaerde geen perspectief boden. Ik weet niet eens hoe lang Daan volgende week kan. We hebben niks om ons vast te houden en we dreigen ondertussen om te vallen.”

Het landelijke Steunpunt voor ouders van ernstig gehandicapte kinderen is te vinden op www.steunpunt.nl. Het landelijke Steunpunt voor ouders van ernstig gehandicapte kinderen is te vinden op www.steunpunt.nl.

Met vriendelijke groet,

(10)(2e)
(10)(2e)

De Molen 83, 3995 AW Houten
Postbus 408, 3990 GE Houten

T (10)(2e)

E (10)(2e) [@kansplus.nl](mailto:(10)(2e)@kansplus.nl)

W www.kansplus.nl

Disclaimer

KansPlus streeft ernaar geen vertrouwelijke informatie per e-mail te verzenden. Desondanks kan dit bericht en eventuele meegestuurde bijlagen vertrouwelijke informatie bevatten. Als u dit bericht per abuis hebt ontvangen, wordt u verzocht de afzender te informeren en het bericht te verwijderen. Het is niet toegestaan om dit bericht, geheel of gedeeltelijk, zonder toestemming te gebruiken of te verspreiden. KansPlus sluit elke aansprakelijkheid uit wanneer informatie in deze e-mail niet correct, onvolledig of niet tijdig ontvangen wordt, evenals indien er schade ontstaat ten gevolge van deze e-mail. KansPlus garandeert niet dat het bericht vrij kan zijn van onderschepping of manipulatie daarvan door derden of computerprogramma's die worden gebruikt voor elektronische berichten en het overbrengen van virussen.